

NOVEMBRE

Tema central: (16: *Jesús prega i compleix la voluntat del Pare*)

Déu és el nostre Pare i nosaltres som els seus fills (Parenostre)

Tema complementari: Déu Pare és sempre amb nosaltres

- Jesús ens dóna a conèixer qui és Déu: Déu és Pare. El seu Pare, el nostre Pare. El Pare de tots. Perquè Déu és el creador de totes les coses i el nostre creador.
- Això fa que el seu missatge sigui diferent de tots els altres perquè dient això ens està dient què sóc jo, qui som les persones humanes. I diu, per tant, com hem de ser les persones en el nostre món. Tots som germans!
- D'aquesta situació n'hi diu el Regne de Déu.
- El gran exemple de què vol dir que Déu és Pare és la paràbola del fill pròdig: Lc 15,11-32.
- La pregària és entrar en relació amb Déu Pare (Mt 6,6). Així coneixem qui és Déu i com hem de ser nosaltres. I el sentim ben pròxim a la nostra vida (vegeu els moments de pregària del tema 16).
- Jesús prega sovint. Els evangelis ens ho expliquen.
- La pregària "diu" com entenem a Déu i com creiem que som les persones.
- Les postures en la pregària.
- El que diem en la pregària. La pregària en silenci.
- La pregària individual la comunitària.
- Jesús ensenya a pregar: Mt 6,5-14 i Lc 11,1-4.
- El Parenostre, la pregària cristiana.
- Anàlisi del Parenostre. Les dues parts i com es complementen.
- Veure'n els dibuixos a les pp. 32-33.
- Aprendre'l i pregar junts amb el Parenostre.
- Les altres pregàries del final del quadern.
- La pregària ens compromet a viure com a fills de Déu i com a germans entre nosaltres.